

Patrycja Markowska, Nie zatrzyma nikt

Nie wiem co tu robię
Gasi ogień mnie
Ta codzienna walka
Potok małych słów
Zabierz zegary, pokaż że, można się unieść ponad jęk
Schowaj niepewność ne pytaj co, powiedza ludzie, szarzy od trosk
Oby, skrzydeł dziś nie pokrył kurz, wznieś je znów
Nie zatyma nikt mnie!
Wciąż nad nami niebo jest
Nie zatyma nikt mnie!
Choć pod prąd nie poddam się
Nie zatyma nikt mnie!
Chociaz nikne wśród wyblakłych miejsc
W duszy wciąż gra orkiestra i wiatr.
Tak się szybko wznoszę
W więzieniach choćby z krat
Kraty w kótr bardzo chce nas włożyć świat
Pełnym żagle m chłonać każdą z chwil, jeszcze raz, jeszcze raz!
Nie zatyma nikt mnie!
Wciąż nad nami niebo jest
Nie zatyma nikt mnie!
Choć pod prąd nie poddam się
Nie zatyma nikt mnie!
Chociaz nikne wśród wyblakłych miejsc
W duszy wciąż gra orkiestra i wiatr.
W duszy wciąż gra...
Nie zatyma nikt mnie!
Wciąż nad nami niebo jest
Nie zatyma nikt mnie!
Choć pod prąd nie poddam się
Nie zatyma nikt mnie!
Chociaz nikne wśród wyblakłych miejsc
W duszy wciąż gra orkiestra i wiatr.